

chantier
FILMS

COCO CHANEL'DEN ÖNCE

COCO AVANT CHANEL

AUDREY TAUTOU
BENOIT POELVOORDE ALESSANDRO NIVOLA
MARIE GILLAIN EMMANUELLE DEVOS

BİR ANNE FONTAINE FİLMİ

6 KASIM'DA SİNEMALARDA

Süre: 110 dakika

www.cocobeforechanelmovie.com

SINOPSIS

Kız kardeşiyle birlikte Fransa'nın orta kesimlerinde bir yetimhaneye gönderilen ve her Pazar boş yere babasının onu almaya gelmesini bekleyen küçük bir kız...

Pek de iyi olmayan sesiyle sarhoş askerlere şarkı söyleyen bir kabare göstericisi...

Bir taşra terzisinde, kıvrım kenarları diken mütevazî bir dikişçi...

Koruyucusu Etienne Balsan'ın, yozlaşmış kişilerden uzakta bir sığınak sunduğu genç ve sıska bir hayat kadını...

Kimsenin karısı olmayacağını bilen, aşkına karşılık veren Boy Capel ile bile evlenmeyi reddetmiş aşık bir kadın...

Yaşadığı dönemin adetlerini baskıcı bulan ve sevgililerinin kıyafetlerini giyen bir asi...

Bu hikaye, hayata inatçı bir yetim olarak başlayan, olağanüstü bir yolculuk sonunda modern kadının sembolü ve zamansız bir başarı simgesi haline gelecek efsanevi modacı Gabrielle Chanel'in hikayesi.

HAUT ET COURT, CINE @ VE WARNER BROS. PICTURES SUNAR YÖNETMEN ANNE FONTAINE FİLMİ
SENARYO ANNE FONTAINE VE CAMILLE FONTAINE CHRISTOPHER HAMPTON VE JACQUES
FIESCHI'NİN KATKILARIYLA EDMONDE CHARLES –ROUX'UN "L'IRREGULIERE" İŞİMLİ ROMANINDAN
UYARLANMIŞTIR EDITIONS GRASSET & FASQUELLE YAYINLADIĞI GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ
CHRISTOPHE BEAUCARNE A.F.C KOSTÜM TASARIMI CATHERINE LETERRIER YAPIM TASARIMI
OLIVIER RADOT KURGU LUC BARNIER ORJİNAL MÜZİK ALEXANDRE DESPLAT SES NICHOLAS
CANTIN JEAN-CLAUDE LAUREUX DOMINIQUE GABORIEAU YARDIMCI YÖNETMEN JOSEPH RAPP
A.F.A.R DİYALOG AGATHE GRAU MAKYAJ THI THANH TU NGUYEN CORINE MAILLARD SAÇ JANE
MILON YAPIM YÖNETMENİ FREDERIC BLUM YAPIMCI CAROLINE BENJO CAROLE SCOTTA PHILIPPE
CARCASSONNE SIMON ARNAL BİR HAUT ET COURT CINE @ WARNER BROS ENTERTAINMENT FRANCE
FRANCE 2 CINEMA ORTAK YAPIMIDIR CANAL + CINE CINEMA FRANCE 2'NİN KATKILARI FILMS
DISTRIBUTION COFINOVA 5 BANQUE POPULAIRE IMAGES 9 VE SCOPE PICTURES UNE DISTRIBUTION
WARNER BROS'UN DESTEĞİYLE

Fransa'da Paris ve Normandiya'da çekilen COCO CHANEL'DEN ÖNCE'nin (Coco Avant Chanel), uluslararası dağıtımını Warner Bros Pictures, ABD dağıtımını ise Sony Pictures Classics, Türkiye'deki dağıtımını da Chantier Films üstlenmektedir.

YAPIM AŞAMASI

Coco Chanel adı, yönetmen Anne Fontaine'i çok uzun bir süredir büyülemektedir. *"Beni ilgilendiren moda değil, bu olağan üstü kadının kişiliğiydi. Kendi kendisini yetiştirmiş olması beni özellikle etkiledi. Fransız taşrasından gelen, yoksul, eğitimsiz bir kız, olağanüstü kişiliği sayesinde zamanının çok ötesinde biri olarak ortaya çıktı."* diyor Fontaine.

Bu konu hakkındaki ilham kıvılcımlarının ortaya çıkmasından yıllar sonra, Fontaine'nin karşısına bu efsanevi kadın hakkında bir film yapma fırsatı ortaya çıktı. *"Hayatının ilk dönemlerine, eğitim yıllarına yani Chanel'in daha müthiş kaderini anlamamış olduğu dönemi ele almanın mümkün olup olmadığını düşündüm. Bu yüzden geçmişe gittim, Edmonde Charles-Roux'nun Chanel hakkında yazdığı biyografiyi okudum.*

Geçmişe ait bir şeyler bulmak zordu. Bir diğer zorluk da, böyle bir karakteri taşıyabilecek, Chanel'in basit bir taklidinden daha öte birisi olabilecek bir aktris bulmaktı." Aklına ilk gelen isim delici bakışlara sahip başarılı oyuncu Audrey Tautou oldu. *"Audrey'le ilk karşılaşmamızda, onun irade gücü, atılganlığı ve insanı delip geçen bakışları beni büyüledi."* diyor Fontaine. *"Chanel her şeye bakardı. Onun kültürü bilgiye değil, gözleme dayanıyordu. Audrey'le tanıştığım daha senaryonun ilk satırını bile yazmamıştım fakat bana güvenirse ve yapım için Chanel'in çıraklık yıllarına yoğunlaşırsa ilk dönem filmimin macerasına başlayabileceğimi biliyordum."*

Tautou da aynı şekilde Chanel'den çok etkilenmişti ve uzun zamandır adının geçtiği bu rol açısından Fontaine'in düşünceleri onu hemen esir aldı. *"Bu perspektife sahip bir teklif gelmesini umuyordum çünkü bu karakterin modernliği, onun ruhu, kadınlara açtığı kapılar beni büyülemişti."* diyor Tautou. *"Ayrıca Anne Fontaine konuyu nasıl ele almayı düşündüğünü açıkladığında, hemen kabul ettim. Anne, bana bu rolün farklı yönlerini araştırmama, Chanel'in kişiliğini geliştirmeme imkan tanıdı. Onun duygularını, hassas, şirin ve aynı zamanda emredici ve gururlu olmasını. Bu filmi bir kadının yönetiyor olması, o günlerde "zayıf cinsiyet"ten biri olmanın zorluklarını yansıtmak açısından büyük bir avantaj. Anne Fontaine'in zekası, zarafeti, karakterle ilgili global perspektifi ve hikaye, filmin yapımında çok büyük bir rol oynadı."*

Bu iddialı yapımı tamamlamak ve Coco Chanel'in ilk yıllarını yansıtmak amacıyla Fontaine, kreatif departmanlara tanınmış ve saygı gören isimleri bir araya getirmekte kararlıydı. *"İlk kez bir dönem filmi çekiyordum, bu yüzden bu alanlarda tecrübeli kişilerle çalışmak istedim."*

Fontaine ekibinden önemli kişilerle birlikte ön çalışmalar yaptı ve hikayenin geçtiği dönemde çekilen bazı müthiş filmlerin incelenmesini istedi. *"Bazıları hala klasik konumunda, bazılarını ise yetenekli yönetmenler çekmiş fakat şimdi o filmlere eski gözüyle bakılıyor."* diyor Fontaine. *"Tarihi film çekmek son derece zordur çünkü tür olarak televizyon filmine yaklaşma tehlikesi vardır. Dönem filmlerinin dezavantajlarına kapılmamak amacıyla en baştan itibaren bu konuda titiz davrandık."*

Fontaine, daha önce "The Lover", "Queen Margot", "Lucie Aubrac" ve "Gabrielle" (2006 César Ödülü Sahibi) filmlerinin set sorumluluğu yapmış olan Olivier Radot ile yaptığı ilk görüşmede estetik açıdan uzalaşacaklarına inanmış, Radot'tan çok etkilenmiş.

Coco Chanel'in hayatını ayrıntısıyla inceleyen Radot: *"O döneme değil de, daha çok konuya odaklanmanız, yarattığımız dünyayı hikayeye, duygulara ve yönetmenin bakış açısına yönlendirmeye dikkat etmelisiniz."* diyor. *"Bir filme yoğunluk katan budur. Bende arşivleri kopyalamak yerine, yorumlamak, dönüştürmek ve yaşananların özünü, duyguları korumak isterim. Chanel'in çıraklık yıllarına dair çok az belge var. Sonunda, onun yaratıcılığını etkileyen şeylerin kaynağını gösteren şeyler buldum. Yetimhane setlerine özellikle önem verdik ve o günlerin siyah ve beyaz görünümünü vurguladık. Siyah etek, beyaz bluzlu Aubazine forması da onun tarzını etkiledi. Bu sadelik, Coco Chanel'in Maison Chanel merdivenlerinde bir defileyi seyrettiği sırada ortaya çıkıyor."*

Fontaine ilk setin, Chanel'in büyüdüğü yetimhanenin, Moulins'de kız kardeşiyle sahne aldıkları kabarenin, baskı duygusunu verecek şekilde çekilmesini istiyordu. Coco, Royallieu'de Etienne Balsan'ın şatosuna geldiğinde ise özgürlük havası olmalıydı ve bu, Aubazine'deki ciddiyetle tam bir tezat oluşturacaktı. *“Çok sayıda şato gezdik fakat sonunda ilk gördüğümüzü seçtik!”* diyor Radot. *“Bazıları çok sade, bazıları çok gösterişliydi. Sonunda 18. yüzyıldan kalma Millemont şatosunu seçtik, beyaz iç mekanı ve şık sadeliği Coco'ya ilham verebilecek bir mekandı. Balsan'ın yaşadığı bu ortamda dünyayı keşfetti.”*

Yönetmenin, yapımcı tasarımcısıyla paylaştığı bir diğer endişe ise, filmin tamamen Fransa'da çekilmesini sağlayacak mekanlar bulmaktı. *“Chanel, Fransız zarafetini simgeliyor. Karakter o kadar Parisli ki, Fransa'da çekim yapamamak yazık olurdu.”* Fontaine ve Radot, filme doğallık katmak için yaratıcı yollar bulma konusunda da işbirliği yaptı. *“Anne'in belirgin özelliklerinden biri, işe yaramaz yöntemlere başvurmayı reddetmesidir. Çok sayıda figüranın kullanıldığı görkemli sahnelerde, doğal ve gerçek koşulları, çok geniş açılara tercih etmektedir. Kadrajın dışında bir şeylerin olduğunu hissetmek, daha yoğun bir duygu veriyor. Anne daha büyük ve görkemli sahneler yerine minyatür ve doğal etkiden yana. Onunki çok modern bir yaklaşım. Benzer bir şekilde kabarenin renkli, kaba ortamını da daha sade gösterdik. Paris'teki koyu kaplamalı American Café'ye göre kurdum seti. Matmazel Coco Chanel'in bulunduğu bir ortam olacağı için kasvetli olması gerektiğini düşündük.”*

Radot bu sayede hayal ettiği her şeyin gerçekleştiğini gördü. *“Tuhafiyecide yaptığımız çekimi hatırlıyorum, Paris'te geçen bir setti ve Chanel'in ilk başarısının gerçekleştiği mekandı. Audrey Tautou'yu yeni bir saç stili, dudaklarında sigara, şapkasını düzeltirken gördüğümde, gerçekten Coco Chanel'e baktığım izlenimine katıldım. İnanılmazdı!”*

KOSTÜMLER....

Chanel'in filme aktarılan döneminin son derece önemli giysilerini yaratmak için, Fontaine, birlikte çalıştığı ve bir önceki filmi "*The Girl From Monaco*" da yeteneğini ortaya koyan Chatherine Leterrier ile anlaştı (2000 ve 2004 Fransız César ödülü sahibi). Aynı zamanda Alain Resnais, Louis Malle, Robert Altman, Luc Besson, Jonathan Demme, André Téchiné, Bertrand Blier ve Ridley Scott gibi ünlü sinemacılarla işbirliği yaptı. Leterrier kariyerine moda dünyasında başladı, (École de la Chambre Syndicale de la Haute-Couture Parisienne mezunu) ve daha sonra sinemaya adım atarak sinema sektöründeki en aranan kostüm tasarımcılarından biri oldu.

Fontaine o günleri şu şekilde hatırlıyor: "*Tüm ekip, görüntüde özellikle kostüm açısından çok fazla abartı tuzağına düşmememiz gerektiği konusunda hemfikir olduk.*" "*Amacımız moda tarihi konulu bir film yapmak değildi.*" diyor Leterrier. "*Zaman konusunda bazen rahat davrandık. Olay örgüsüne uyması için Chanel'in 1930'lardan kalan efsanevi resimlerindeki çizgili süveterini, filmin ilk bölümlerinde, Coco'nun sahilde Boy ile yürüdüğü ve ağlarını çeken balıkçıların kazaklarını gördüğü sahnede gösterdik. Bir başka sahnede Anne benim dünyaca ünlü Chanel çantasının nasıl ortaya çıktığını düşünmemi istedi. Ben de yamalardan yapılan çanta biçiminde bir dikiş kesesi çizdim. Köylülerin giysilerinin yapıldığı eski, lekeli kotondan yapılmıyordu. Sanki genç Coco'ya teyzelerinden kalma bir eşyaymış gibi.*"

Kostüm tasarımının önemli unsurlarından biri, Chanel tarzını oluşturan etkileri göstermekti. Leterrier sözlerine şu şekilde devam ediyor : "*Chanel bir bakışta fark edilir. Karl Lagerfeld'in Chanel'in tarzını geleceğe uydurmak için yaptıklarını, geçmişe yönelik yaptım. Zamanda geriye gittim, Chanel'in yaratmış olabileceği ve tarzını şekillendiren ilk modelleri tasarladım. Chanel tarzı kesimleriyle, kumaşlarıyla ve basitliğiyle son derece belirgin. Film için tasarlanan kostümlerin, Haute Couture standartlarına uyması gerekiyordu.*"

Leterrier, film için geçici bir atölye kurdu ve film için gereken kostümleri burada hazırladı. "*Çok sayıda figüranın olduğu sahnelerde, dans salonunda, hipodromda, Emilienne'in tiyatrosunda... vs gibi sahneler için kostümlere ek nesnelere yaptık. Stephen Jones ve Pippa Cleator adında iki terzinin yaptığı 800 farklı şapka gibi. Elbise yapmadan önce Chanel başarılı bir şapkacıydı ve yaptığı şapkalar o döneminkilerden daha gösterişliydi. Bazı kadınların taktığı şapkalarla dalga geçiyordu. 'Kafalarında o şeyler varken, nasıl düşünebiliyorlar?' derdi.*"

Kostüm konusunun önemli zorluklarından biri de, modern stiller ile Chanel'in bunları tanıttığı dönemi bütünleştirmekti. Bu konuyu başarılı kostüm tasarımcı şöyle açıklıyor

“Benim açımdan zor olan şey, Chanel’in basit ve akıcı stiline zarafeti ile, 1900’lerin modası arasında tezat oluşturmaktı. Güzelliğini, göğsü ön plana çıkararak bluzları, kurdele, dantel, tüyler, fırırları korumak istiyordum. Aynı zamanda Chanel’in saf, akıcı hatlarıyla tezat oluşturacak abartılı, gösterişli ve resmi tarzı da göstermek istiyordum.”

Finaldeki defile sahnesi için Leterrier otantik modeller ve mücevherler seçti. “Chanel’in işbirliği bizim için çok önemliydi, özellikle de final sahnesinde. Orada Chanel etiketli giysiler kullanmamak imkansızdı.” diyor Fontaine. Ve ekliyor “Bu sahnede tüm giysiler, Chanel Konservatuari’ndan geldi. Karl Lagerfeld’le birkaç kez buluştum, ona Catherine Leterrier’in yaptığı giysilerin çizimlerini gösterdik.”

Aksesuarlar için kostüm tasarımcısı ava çıktı. “İpleri, ipek kurdeleleri, düğmeleri ve döneme özgü aksesuarları bit pazarlarında ve antikacılarda aradım. Louvre des Antiquaries’de Matmazel Chanel’e ait platin ve elmas kolye bile buldum. Filmde bu muhteşem parça, restoran sahnesinde Audrey Tautou’nun zarif boynunu süslüyor. Audrey kostümlere büyük bir ilgi gösterdi. Prova seanslarında yoğunlaştığını ve Coco Chanel’e dönüştüğünü gördüm.”

Leterrier, erkek kostümlerine de Chanel unsurları ekledi. “Balsan’ın kostümleri için Chanel’in tüvitlerinden kullandım ve robdöşambri için de Lyon’daki Bianchini-Ferrier’den eski at desenli bir ipek kumaş hazırlamalarını istedim ve rengini değiştirdim. Tüm ekibim son derece motive olmuştu ve herkes Coco Chanel’e kostüm yapmanın ilham verici olduğunu düşünüyordu. Bir oyuncu için Molière neyse, bizim için de Chanel o derece efsanevidir.” diyor Leterrier.

GÖRÜNTÜLER...

Fontaine filmin çekimi için Cédric Klapisch'in yönettiği "Paris" filminde, Larrieu kardeşler ve Jaco Van Dormael'in son filmi "Paint or Make Love" da kendini kanıtlamış olan Christophe Beaucarne ile anlaştı. "Christophe Beaucarne her türlü zorluğun altından kalkabilecek bir görüntü yönetmeni. Zeka ve mizahı olağan üstü bir şekilde birleştiriyor" diyor Fontaine. "Filmin, Coco Chanel'in kişiliği gibi olması gerekiyordu. O asla sakin durmayan genç bir kadındı. Bu yüzden filmin de canlı olması gerekiyordu ve bu da kamera açısından belli bir hareketlilik demektir. Sık sık çekim için elde tutulan kamera kullandık. Christophe Beaucarne güçlü ve uyum sağlayabilen bir kameraman. Filme karşı açık olması bana son derece yardımcı oldu."

Yönetmen ve görüntü yönetmeni, sahnelere belli bir modernlik sağlayacak ritm ve hız için iki kamerayla çekim yapmaya karar verdi. " Amaç Chanel'e gelişiminde, iç macerasında, aşk hikayesinde eşlik etmektir. Film neredeyse hep onun açısından çekildi, duygularıyla ilgili iki ya da üç sahne haricinde." diyor Beaucarne. "Anne'le birlikte, dönem filmlerinin o rahatlığına kapılmamaya karar verdik. Setlerde sayısız atlı araba ve figürandan oluşan büyük sahnelere başvurmuyoruz. Filmin lüks tarafı, kaynaklarımızı abartılı kullanmamak. Örneğin hipodrom sahnesinde 300 figüran var ancak çok belirgin çekimler yok. Oradaki amaç o günlerin yarışlardaki atmosferini vermektir. Çok kalabalıktı çünkü insanın görünmesi gereken yerlerden biriydi."

Beaucarne, Royallieu'deki sahneleri, şatodaki beyazlığı vurgulamak için gün ışığında çekti. "Taşrada doğan, Coco küçük yaşta yetimhaneye kapatıldı. Sonra tavanarasında, dumanaltı bir kabarede ve en sonunda da bir şatoda yaşamaya başladı. Orada doğanın mucizelerini keşfetti. Kadraj ve ışıkla, Chanel'in orada hissettiği özgürlük duygusunu vermeye çalıştım. Bolca siyah beyaz kullandığımız Aubazine'in kasvetli ortamının ardından Balsan'ın kişiliğini gösterecek şekilde gün ışığı, geniş açılar ve neşeli bir ortam vermek istedik. Filmin bu neşeli ve hoş bölümleri için set tasarımcısı Olivier Radot ile birlikte "The Great Gatsby" filmini referans olarak aldık."

Beaucarne, Cecil Beaton'ın, ikonik Chanel fotoğraflarını da şöyle yorumluyor. Örneğin Chanel'in atölyesindeki resmi. "Final sahnesinde, Cambon Caddesi'ndeki Maison Chanel'in

merdivenlerinde hazırladığım ışıklandırmada filme eliptik bir hava vermek istedim. O sahnede, podyumdaki ünlü modeller aynadaki yansımalar olarak görünüyor. Burada önemli olan Chanel'in bakış açısını yansıtmaktı."

Beaucaerne, Audrey Tautou'nun fotojenik özelliklerinden ilham aldığını itiraf ediyor. "Onun teninin beyazlığı ve gözleriyle saçının koyuluğu arasındaki kontrastla oynadım. Gözleri çok çarpıcı. Ona doğrudan ışıklandırma yapmayarak yumuşak ancak kontrastlı yönleri açığa çıkardım. Bu sayede kostümler ve malzemeler için istediğim konturları verebildim. Audrey karakterini çok iyi özümsemi, Chanel'in güçlü, kararlı ruhunu çok iyi anladı. Onu çekmek çok güzeldi. Güzelliğinin yanısıra Audrey tekniğe çok önem veren biri. Aktörlüğündeki mimik ve hareketlerindeki değişimler son derece net."

MÜZİK

Filmdeki son unsur olan müzik, "The Curious Case of Benjamin Button", "The Queen" filmlerinde müziklerini yapan 60'ın üzerinde filmin müziğini besteleyen Oscar ödüllü besteci Alexandre Desplat tarafından yapıldı. "The Beat That My Heart Skipped" filmi için yaptığı müzikler Fransa'da César En İyi Müzik Ödülü ve Uluslararası Berlin Film Festivali'nde Gümüş Ayı ödülleri kazandı.

Yapımın fiziksel yönlerinde olduğu gibi, Fontaine ve Desplat, müzikte Chanel'i yansıtmak için birlikte çalıştı. "Bence Coco Chanel'in çok özel gözleri vardı, Audrey Tautou'nun da öyle. İkisinde de aynı çekim ve yoğunluk var. Sadece bakmıyorlar. O çok yoğun bir şekilde seyrediyorlar. Filtresinden geçtikten sonra onun olacak bir ayrıntı, bir renk, bir şekil görüyor. Müzikte de bunu yapmaya çalıştım, karakterinin sadece eğlenceli yönünü değil, yoğun taraflarını verdim. O çok cesur ve bir şeyleri değiştirmeye cesareti var. Bu çok hoşlandığım bir şey. Sanatçıların yolu, farklı bir yolu göstermesi, alışlagelmiş takip etmemesi. Müziğim de bunu yapmalı."

Fontaine, final etkinin, genç bir kadının kendisini keşfetmesinin yorumu olmasını umuyor. "Beni özellikle ilgilendiren şey, Coco'nun gözümüzün önünde kaderini oluşturması ve kendisini keşfetmesiydi. Onda programlanmış bir şey yoktu, başarıya ulaşmak için bir kariyere adım atmıyor, keşfediyordu. Burjuva dünyasına uyum sağlama tutkusu yoktu, bu yüzden ilgiyi kendi üzerine çekti çünkü burjuva dünyasının kapıları ona kapalıydı. Bu dünyaya uymak değil, bu dünyayı kendi kişiliğine uydurmak istiyordu. Risk almayı da seviyordu. Dünyaya adım attığında gizli bir değer olması fikri de hoşuma gidiyor. Royallieu'ye geldiğinde Balsan ona yatak odasından çıkmasını yasaklıyor. Kendi imajını, kökeninin gizemleri ve çocukluğu üzerine kuruyor."

ANNE FONTAINE İLE FİLM HAKKINDA

- Gabrielle Chanel hakkında bir film yapmak nereden aklınıza geldi?

Gençken Lilou Marquand'la tanışma şansını yakaladım, o hayatının son dönemlerinde Chanel'in en yakın iş arkadaşlarından biriydi ve sonra ilişkileri hakkında "Chanel Told Me" adında bir kitap yazdı. Lilou'nun bu efsanevi kişilik hakkında söylediklerinden çok etkilendim. Daha sonra Paul Morand'ın "The Allure of Chanel" kitabını da dikkatle okudum, Matmazel'in inanılmaz kişiliğini çok iyi bir şekilde dile getiren yazarlardan biridir. Kendi kendisini yetiştirmiş olması beni özellikle etkiledi. Fransız taşrasından gelen, yoksul, eğitimsiz bir kız, olağanüstü kişiliği sayesinde zamanının çok ötesinde biri olarak ortaya çıktı hem de kadınların yabancılaştırıcı davranışların ve giysilerin tutsağı olduğu bir ortamda. Balzac tarzındaki hayat hikayesi benim özellikle ilgimi çekti. Yatak odama genç Chanel'in fotoğraflarını koyardım ama bir gün bu konuda film yapacağımı hiç düşünmemiştim. Yıllar sonra, Haut et Court'un yapımcıları Carole Scotta ve Caroline Benjo ile yaptığım bir sohbette, Chanel'in macerasını anlatan bir projeye ilgilenip ilgilenmeyeceğimi sordular. Karaktere olan ilgim o zaman ortaya çıktı. Düşünmem için bana zaman vermelerini istedim ve Coco Chanel'in tüm hayatını vermeye çalışmanın hata olacağını hissettiğimi düşündüm. Hayatının ilk dönemine, Chanel'in kaderini fark etmesinden öncesine yoğunlaşmak mümkün mü diye düşündüm. Bu yüzden Edmonde Charles-Roux'nun yazdığı "Chanel and Her World: Friends, Fashion, and Fame" biyografisini okudum. Bir diğer zorluk ise, böyle bir karakteri taşıyabilecek, Chanel'in basit bir taklidinden daha öte birisi olabilecek bir aktris bulmaktı.

- Audrey Tautou, Coco Chanel'i oynayacak ideal aktristi herhalde.

Evet aynı zamanda Audrey'nin, çift cinsiyet özelliklerine sahip Coco stilinin nasıl oluşturduğunu anlayabilmesi önemliydi. Chanel kendi kişiliğinden ilham aldı, stilini, kendi vücudu, farklılığı ve canlılığı üzerine kurdu. Günümüzde modada androjenlik var ancak Chanel döneminde kadın modası yuvarlak hatlı ve hantaldı. Chanel aynı zamanda kısa saç modasını da başlattı. Aktris kendi silüetini ve güçlü kişiliğini, kadife eldivenin içindeki demir eldiven şeklinde birleştirdi. Onda ayrıca Paul Morand'ın dediği gibi "küçük siyah boğa" yönü vardı. Bir zarafet ve muazzam bir karizma. Audrey ile ilk karşılaşmamda, bakışlarının yoğunluğu beni etkiledi. Chanel her şeye bakardı. Onun kültürü bilgiye değil, gözleme dayanıyordu. Audrey'le tanıştığımda daha senaryonun ilk satırını bile yazmamıştım fakat bana güvenirse ve yapım için Chanel'in çıraklık yıllarına yoğunlaşırsa ilk dönem filmimin macerasına başlayabileceğimi biliyordum.

- Audrey Tautou ve Benoît Poolevoorde da size güvendi.

Balsan karakterini yazarken aklımda Benoît vardı. Onunla Entre ses mains filminde çalışırken yeteneklerini görme fırsatım oldu. Tekrar birlikte çalışmak istiyorduk. Senaryonun ilk versiyonunu Audrey Tautou'ya verdiğim gün son derece gergindim. Ona "Reddetme hakkın var ancak bana göre bu rolü senden başkası oynayamaz. Kabul etmezsen işi bırakırım." dedim. Neyse ki Audrey kısa sürede evet cevabı verdi. Audrey, Chanel ile aynı yöreden geliyor. Moilins'den 50 kilometre uzaklıktaki Montluçon'da büyümüş. Audrey bana "Günün birinde bu karakterle karşılaşacağımı biliyordum." dedi. Bu rolün kaderinde olduğunu biliyordu.

- Hikayeyi anlatırken biyografik öğelerden uzaklaşıp, onun kariyerinin kökeni ve yaratıcılığı üzerine yoğunlaştınız.

Çünkü o yıllarda, çok sayıda romantik faktör var, öncelikle aşırı yoksulluk içinde yaşayan bir taşralı kızın gençliği.

- Chanel tasarımlarında, tasarımcıların çoğunun yaptığı gibi ideal kadın imajını yansıtmadı. Kendi efsanevi stilini kendi özellikleri ve farklılıkları üzerine kurdu.

O farklıydı. Chanel bu farklılığı bir değere dönüştürdü ancak onun için çok acı verici olmuş olmalıydı. Audrey ile dönüşüm üzerinde çalıştık. Başlangıçta sade, tuhaf bir saç stili olan küçük bir köylü kızı olarak görünüyor, sonra stilinin diğer kadınlarla nasıl çatıştığını görüyoruz. Filmin son bölümünde ise Fransız modasını simgelemeye başlıyor. Çok fazla

açıklamaya gitmeden bu evrimi vermenin ilginç olacağını düşündüm. Yavaş yavaş insanlar Chanel'i görmeye başladılar.

- Filminiz aynı zamanda güzel ve trajik bir aşk hikayesi üzerine kurulu.

Kaderini değiştirecek iki erkekle tanıştığını görüyoruz; Benoît Poelvoorde'ın canlandığı zengin ve ekzantrik Balsan ve Alessandro Nivola'nın canlandığı, Boy olarak adlandırılan hayatının aşkı genç bir İngiliz olan Arthur Capel. O Chanel'e inanıyor, bu çok önemli ama Chanel onu kaybediyor. 'Capel'i kaybedince her şeyi kaybettim.' demişti Chanel. Sonra Chanel kendini işe veriyor. Beni şaşırtan ve ilgimi çeken şey, Chanel'in icat ettiği her şeyin kökeninin o yıllarda olmasıydı. Sonraları modası ve stili geliyor ve profesyonel oluyor. Bu yüzden hayatının bu dönemi daha canlı ve etkileyici. Onda, son derece kararlı ve hassas bir şeyler var. Chanel'in, acıları üzerine kurulu inanılmaz bir canlılığı söz konusu.

- 'Gözleri kuruyana kadar ağlayan bir kadın' olduğu söyleniyor.

Evet. Chanel acısını çalışarak aşıyor. Talihsizliğe karşı tutumunu ve bunu yaratıcılığa dönüştürmesini seviyorum. Bu, hayatının bu dönemini ele aldığımız sırada karşımıza çıkan ilginç yönlerden biri çünkü ünlü biri olduğunda, biraz mekanik, sert ve soyutlanmış birine dönüşüyor.

- Aynı zamanda bildiğimiz kadarıyla ilginç bir mizah duygusuna da sahip.

Chanel ironiyi sık kullanırdı. Filmde kız kardeşine 'Sevmenin ilginç tek tarafı sevişmektir. Bunun için bir erkeğin gerekiyor olması çok yazık' diyor. Chanel, hazırcevaplığıyla insanları etkiliyordu. Balsan'a ilk tanışmalarında 'Sıkıldığımda kendimi yaşlı hissederim.' diyor. Balsan ona 'Peki kaç yaşındasın şu anda?' diye soruyor. Chanel de 'Bin yaşında!' diyor.

- Balsan başta umursamaz davranıyor ama sonra Chanel'le yakınlaşıyor.

Hakkında çok az şey bildiğimiz Balsan karakterini oluşturmayı çok sevdim. Onun için de sevgi yok. Atlarını seviyor, biraz çılgın partileri seviyor. Fakat parti adamının içinde derin bir duygusallık ve insanlık saklı. Bu adamı düşündüğümde aklıma hemen Benoît Poelvoorde geldi. Onda bu saldırgan ama sevecen yönleri verebilecek tek kişiydi. Balsan'ın etrafındaki küçük dünyayla ilgili gözlemleri sayesinde Chanel kendi stilini ve ilham kaynağını buluyor. Örneğin hafif ve işlevsel spor kumaşlar, binicilik giysileri ya da Balsan'ın pijamaları gibi. Balsan'ın giysilerine bakarak erkeksi giysilerini ortaya çıkarıyor.

- Ve hayatındaki bir diğerk adam Boy Capel. Chanel sonunda kendini aşka teslim ediyor.

Aslında gizli bir şekilde Boy Capel'e sırlıslıkam aşık oluyor fakat aynı zamanda aşka inamıyor. Annesinin düştüğü tuzaklara düşmek istemiyor. Chanel, annesinin acı çektiğini ve Coco'nun pazardan pazara, kadından kadına dolaşan babası tarafından birkaç kez terk edildiğini görmüştü. Annesini acı çektiğini ve acılar içinde öldüğünü gördüğünde kadınların durumunu anlıyor. Daha ilk başlarda kendisine "Bana asla olmayacak bunlar!" demiş olmalı. Bu yüzden herkesten önce modern kadının bu şekilde hayata devam etmeyeceğini görmüş olabilir. Chanel kadınların özgürlüğünü ve bağımsızlığını yüceltmeye karar verdi. Hayatının aşkı olan erkeği kaybetmesi de kaderin bir başka darbesi.

- Filmdeki yönetmenliğiniz, Coco Chanel olgusuna karşı saygı ve yüceltme şeklinde görülüyor. "Bir şeyler çıkarabilir, azaltabilir fakat ekleyemezsin" tarzında. Onun gibi siz de yüzeysellikten yana değilsiniz.

Filmin onun gibi görünmesi, estetik kaygıların olmaması çok önemliydi. Chanel tarzı, hatların katılığı ve zarif basitliğiyle hemen tanınabilir. Hipodromda ya da Deauville'deki sahilde, Chanel tarzının diğerk kadınlar, abartı şapkaları, onları ikiye bölen sıkı korseleriyle tezat oluşturduğunu gördük! O kadınlar süs gibi duruyordu, Chanel ise bireyin varlığıyla ilgiliydi. Filmle birlikte o dönemin duygularını anlamamız gerekiyor.

- Onun tasarımlarının orjinalliğini belirleyen oturlıklılığın ve minimalizmin, Aubazine manastırının sadeliğinden ve rahibelerin siyah beyaz kıyafetlerinden geldiğini söylediniz.

Evet. Küçük kıızı o ortamda gözünüzde canlandırmak önemli. O yalınlığa, Chanel'in sonradan stilinin temelini oluşturacak siyah beyazın hakim olduğu ortama bağlı kalmak istedim. Sonradan onu kabarede, elbiseye beyaz bir tasma ve bir erkek gömleğinden kol ağız eklediğini görüyoruz. Ünlü küçük siyah elbise burada şekilleniyordu ve sonradan da en belirgin tasarımı olacak.

- Chanel'in aşk hayatını okudunuz. Onun ünlü küçük siyah elbisesi, hayatı yalnızlık dolu bir kadın olan Chanel'in kendisi için tasarlanmış olamaz mı?

Ne olursa olsun, tasarım sürecini, yarattıklarını hayatıyla ilişkilendirecek şekilde çektim ve özellikle Capel'in kazasından dolayı yaşadığı acılarla. Bu dramı, kült rengi olan siyaha karşı bir saplantıya dönüştürmesinin güzelliği var. Bu ilişki giysilerine edebi bir boyut katıyor. Ancak bir giysinin böyle bir boyutu olamaz normalde. Chanel, kadın giysilerine bir hareket getirdi. Kadınlara özgürlük sundu.

- Bu tür bir çıraklık hikayesi, kahramanın direncini, iradesini ve kendine güvenini ortaya koyduğu, kaderini kendi ellerine aldığı bir hikaye, tüm kadınların ilgisini çekebilir.

Kesinlikle. Hatta Paul Morand'ın kitabında anlatıldığı şekilde Chanel şöyle diyordu "Hayatım tek başına, acıları, zaferleriyle, kendisine, erkeklere, cazibelere, zayıflıklara ve dört bir yandan gelen tehlikelere karşı bir kadının hikayesi, çoğu zaman trajedisi." Her erkek ya da kadın bununla kendisini özdeşleştirebilir ya da onun aşk hikayelerinden ve filmde bazı anlarda yaşadığı kaderden etkilenebilir.

- Maison Chanel bu projede size yardımcı oldu mu?

Chanel'in işbirliği bizim için çok önemliydi, özellikle de final sahnesinde. Orada Chanel etiketli giysiler kullanmamak imkansızdı." diyor Fontaine. "Bu sahnede tüm giysiler, Chanel Konservatuvarı'ndan geldi. Karl Lagerfeld'le birkaç kez buluştum, ona kostüm tasarımcım Catherine Leterrier'in yaptığı giysilerin çizimlerini gösterdik. Karl, Audrey Tautou'nun resimlerini gördüğünde onun 'gerçek Chanel' olduğunu söyledi. Maison Chanel ile çok doğal bir işbirliğimiz oldu fakat benim yaklaşımımı etkilemedi.

Filmography

- 2009 COCO BEFORE CHANEL
- 2008 THE GIRL FROM MONACO (LA FILLE DE MONACO)
- 2006 NOUVELLE CHANCE
- 2005 ENTRE SES MAINS
- 2003 NATHALIE
- 2000 HOW I KILLED MY FATHER (COMMENT J'AI TUE MON PERE)
- 1998 AUGUSTIN, KING OF KUNG-FU (AUGUSTIN, ROI DU KUNG FU)
- 1997 DRY CLEANING (NETTOYAGE A SEC)
- 1995 AUGUSTIN
- 1992 LOVE AFFAIRS USUALLY END BADLY (LES HISTOIRES D'AMOUR FINISSENT MAL EN GENERAL)

AUDREY TAOTOU İLE FİLM HAKKINDA

- Anne Fontaine, Cambon Caddesi'nin ünlü Matmazeli'ni oynamanızı önerdiğinde nasıl tepki verdiniz?

Coco Chanel karakteri için birkaç yıldır adım geçiyordu. Daha önce de bana onunla ilgili projeler geldi ancak biyografik bir filmde, yani hayatını doğumundan ölümüne kadar anlatan bir filmde oynamak istemiyordum. Düşünsenize, Chanel 87 yıl yaşadı. Onun yolunu çizen klişeler tuzaklarına kesin düşerdik ve bununla ilgilenmiyordum. Belli bir yönüne ağırlık veren bir teklif almayı umuyordum çünkü onun karakterliğinin modernliği, ruhu ve kadınlara sunduğu imkanlar beni büyülüyordu. Ayrıca Anne Fontaine, konuyu nasıl ele almak istediğini açıkladığında, hemen kabul ettim. Anne klişelerden uzak durmak istiyordu. Henüz senaryoyu yazmamıştı fakat Chanel'in ilk yıllarını ele almakta kararlıydı. Chanel'in kişiliğinin oluştuğu yıllar daha ilgi çekici. Bir insan başarılı olduğunda insanlar "Onun başarılı olacağından emindim." derler genelde. Küçük ölçüde olsa da "Amelie" filmimle bunu yaşama şansını yakaladım. Ondan öncesinde şöhreti yakalayacağımı bilmiyordum. Herkes gibiydim, kuşkularım, sorularım ve belirsizliklerimle ilerlemeye çalışıyordum.

- Moda imparatoriçesi olan küçük yetimin macerası herkese örnek olabilir.

Filmin ana amacı bir mesaj vermek değil. Bu karakter üzerinde çalışıp onu daha iyi tanımaya çalışırken, onun kaderinin boyutlarını ve tekilliğini daha iyi anladım. Aslında Chanel bir umut ve başarı simgesi. İnsan sıfırdan başlayıp zirveye ulaşabilir ve o dönemin sosyal ortamında hiçbir şey bugünkünden kötü değildi. 20. yüzyılın başında onun şöhret kazanması olağanüstüydü çünkü kadınları felç eden adetlere karşı mücadele etmesi gerekiyordu. Bu film bir kadının kaderini anlatıyor, o yüzden sadece haute couture tutkunları için değil. Chanel'in hayat ve kadınlarla ilgili görüşleri, zamanının çok ötesindeydi. Onun güçlü kişiliği, ruh hali, gururu ve zekası, başardığı şeyi yaratmasına yardımcı oldu. Büyük bir dürüstlük ve kararlılık

sahibi bu kadın, asla pes etmedi. Chanel başkalarıyla, başarısını tasdik etmeleriyle ilgilenmiyordu, başarılı olmakta kararlıydı ve durumunu trajedi olarak kabul etmiyordu.

- Gerçekten var olmuş bir karakteri oynamayı istiyor muydunuz?

Bu karakterle ilgili kendi yorumumu katmak istiyordum, aynı zamanda seyircilerin Chanel'in efsanevi imajını tanıyabileceğini aklımda tuttum. Beyazperdede benzerlik verimli olabilir ancak en önemli şey mimiklere dayanan bir performansla yetinmemek ve onun gerçek kişiliğini vermek. Resimler aracılığıyla onun kişiliği hakkında edindiğimiz izlenimler değişmedi. Onun gelişimi bana yardımcı oldu. Örneğin Moulins'deki yıllarında Coco hala biraz köylü. Kendisi için bir şey isterken şüphe duyan bir kadın görüyoruz. Kişiliği var ama hala hassas. Bu kısmı çekerken kendimden emin değildim, kuşku duyuyordum. Sonra netleşmeye başladı. Sonlara doğru tamamen o oldum. Sadece kostümlerle onu canandırmadım. Karakterin yüzeysel kısmını değil, iç benliğini yansıttım demek istiyorum. Başarılı oldum mu bilmiyorum. Bu kadının ilk yıllarında bile farklı olduğunu, belli bir karizma ve aurası olduğunu ifade etmek çok önemliydi bence.

- Coco Chanel hakkında çok şey söylendi. Sürekli geçmişini gizledi. Sen kendini o olarak nasıl hayal ettin?

Sorun onu tam olarak hayal edemeyecek olmak çünkü Chanel her zaman kendisini gizliyordu. Kendimi rol için hazırlarken Paul Morand, sonra Edmonde Charles-Roux'nun, Colette'in ve Chanel'in onayladığı biyografileri okudum. İnsanları belki tüm kırsal kesim insanlarına özgü mütevazılıktan dolayı yanlış yönlendirdiğini gördüm. Chanel'in kim olduğunu görmek için biraz kurnaz olmak gerekir. Emin değilim ve kimseyi gücendirmek istemem ancak onun yakında yazılan ve çizilenler tam olarak onun gerçek kimliğine yakın değil. Onunla ilgili malzemeler ve görüntüler kafamı karıştırdı. Ben de sadece fotoğraflara bakmaya ve hayal gücüme serbesti tanımaya karar verdim.

- Film, Coco'nun Royallieu'deki ortamda karşılaştığı iki erkekle ilişkisini gösteriyor ve ikisinin de ilk yılları üzerinde büyük bir etkisi oluyor.

Evet Royallieu'deki yavaşça keşfettiği ortamda kendisini göstermesi ve kabul ettirmesi konusunda çok kurnaz davranıyor. Aşağılamaları zeki bir şekilde atlatıyor, orada kalmayacağını ve asla pes etmeyeceğini biliyor. Son derece kibirli. Kız kardeşine "Günün birinde, bizim masamızda yemek yemek için kavga edecekler." diyor. Balsan'ın etrafındaki insanlarla arasına her zaman bir mesafe koyuyor. Sosyete kadını ya da erdemsiz bir kadın olmak istemiyor. Bir erkek gibi olmak istiyor, erkeklerin özgürlüğüne sahip bir kadın gibi. Coco, Balsan'a aşık olmadığını hemen anlıyor ve bu yüzden aralarında bir dostluk oluşuyor. Balsan'ın onu, kendisini eğlendiren sıradışı biri olarak gördüğünün farkında fakat onu nasıl kullanacağını da biliyor. Balsan ona kapıları açıyor ve onun sayesinde Chanel Paris'e gidiyor.

Genç, taşralı bir kız için Paris'i keşfetmek her zaman olağanüstü bir şey. Benim için de ilk kez Paris'e gelişim, etkileyici, güzel, rüya gibiydi ve burada biri olma şansım vardı.

Filmography

- 2009 COCO BEFORE CHANEL

- 2006 THE DA VINCI CODE
PRICELESS (HORS DE PRIX)
HUNTING AND GATHERING (ENSEMBLE, C'EST TOUT)

- 2004 LES POUPEES RUSSES

- 2003 A VERY LONG ENGAGEMENT (UN LONG DIMANCHE DE FIANÇAILLES)

- 2002 HE LOVES ME... HE LOVES ME NOT (À LA FOLIE... PAS DU TOUT)
EURO PUDDING (L'AUBERGE ESPAGNOLE)
LOST SEAMEN (LES MARINS PERDUS)
DIRTY PRETTY THINGS
NOT ON THE LIPS (PAS SUR LA BOUCHE)
NOWHERE TO GO BUT UP (HAPPY END)

- 2001 AMÉLIE (LE FABULEUX DESTIN D'AMÉLIE POULAIN)
GOD IS GREAT AND I'M NOT (DIEU EST GRAND, JE SUIS TOUTE PETITE)

- 2000 TRISTE À MOURIR
MARRY ME (ÉPOUSE-MOI)
THE LIBERTINE (LE LIBERTIN)
HAPPENSTANCE (LE BATTEMENT D'AILES DU PAPILLON)

- 1999 VENUS BEAUTY SALON (VÉNUS BEAUTÉ INSTITUT)
PRETTY DEVILS (VOYOUS VOYELLES)

- 1998 LA VIEILLE BARRIÈRE

Benoît POELVOORDE (Étienne Balsan)

Kısa Filmografisi

- 2009 COCO BEFORE CHANEL
- 2008 THE WAR OF THE MISSES
LES RANDONNEURS À ST TROPEZ
- 2007 ASTERIX AT THE OLYMIC GAMES
LES DEUX MONDES
COW-BOY
- 2006 SELON CHARLIE
DU JOUR AU LENDEMAIN
- 2005 ENTRE SES MAINS
- 2004 PODIUM
- 2002 DEAD WEIGHT (LE BOULET)
- 2001 DOORS OF GLORY
GHISLAIN LAMBERT'S BICYCLE

ALESSANDRO NIVOLA (Boy Capel)

Kısa Filmografisi

- 2009 COCO BEFORE CHANEL
- 2008 THE EYE
\$5 A DAY
WHO DO YOU LOVE?
- 2007 GRACE IS GONE
THE GIRL IN THE PARK
- 2005 JUNEBUG
GOAL!
- 2004 THE CLEARING
- 2002 LAUREL CANYON
- 2000 LOVE'S LABOUR'S LOST
TIME CODE
- 1999 BEST LAID PLANS
MANSFIELD PARK
- 1998 I WANT YOU
- 1997 FACE OFF

“MODA GEÇER, STİL KALIR.”

Coco Chanel